

Nr 163.

Av herr **Rosén**, *angående lindring av arrendevillkoren för vissa arrendatorer av till ecklesiastikt ändamål anslagen jord.*

I lagen angående lindring av arrendevillkoren för vissa arrendatorer av till ecklesiastikt ändamål anslagen jord har genom lag den 21 maj 1926 sådan ändring skett, att nedsättning må beviljas med högst en tredjedel av arrendeavgiften samt i årsbeloppet för uppskattad nybyggeskostnad i den mån sådant arrendebelopp skall av arrendatorn kontant erläggas. Villkoret för erhållande av sådan nedsättning är bl. a., att arrendeavtalet slutits under något av åren 1917—1921, att den 24 mars 1926 av arrendetiden återstode minst tre år och att arrendevillkoren med hänsyn till rådande förhållanden befinnas oskäligt tyngande för arrendatorn.

Handlingarna i ett sådant ansökningsärende från Västerbottens län utvisa i huvudsak följande. Tre personer hade år 1919 för tiden 14 mars 1919—14 mars 1939 arrenderat vissa ängsmarker tillhörande ett kyrkoherdeboställe. År 1926 ingåvo arrendatorerna ansökan att om möjligt bli befriade från arrendet från den 14 mars 1927 eller, om detta icke kunde bifallas, att arrendesumman måtte, från den tidpunkt lagen medgäve, nedsättas till en tredjedel av de i respektive kontrakt bestämda arrendebeloppen jämte viss nedsättning i naturaprestationer. Församlingens kyrkoråd tillstyrkte enhälligt denna ansökan. Kungl. kammarkollegium förklarade, att ansökningen, i vad den avsåge befrielse från arrendet eller nedsättning i kontraherade naturaprestationer, icke kunde föranleda någon åtgärd. Däremot medgavs, jämlikt bestämmelserna i lagen den 21 maj 1926, nedsättning av de kontant utgående arrendeavgifterna för tiden 14 mars 1926—13 mars 1931 med en tredjedel årligen.

Den medgivna lättnaden var den högsta, som kunde medgivas. Emellertid uppgiva arrendatorerna, att värdet å skörden numera icke uppgår till mer än $\frac{1}{5}$ -del av värdet vid tidpunkten för arrendekontraktets ingående. En nedsättning av arrendebeloppen till en tredjedel av de år 1919 avtalade måste därför anses synnerligen befogad. Att så är fallet framgår också av vederbörande kyrkoråds redan för 4 år sedan avgivna tillstyrkande förslag. Än mera befogad synes en sådan nedsättning av arrendebeloppen vara nu, då priserna ytterligare nedgått.

Enligt vad jag erfarit lära förhållandena vara enahanda även i andra delar av landet. En förändring av lagen synes alltså böra ske, så att en större nedsättning i arrendebeloppen, än den år 1926 medgivna, möjliggöres i sådana fall, där skäl därtill förefinnas. Jag tillåter mig därför föreslå, att riksdagen måtte besluta sådan ändring av ifrågavarande slag,

att nedsättning av den fastställda arrendeavgiften må beviljas med högst två tredjedelar av de i § 2 i lagen angående lindring i arrendevillkoren för vissa arrendatorer av till ecklesiastikt ändamål anslagen jord.

Stockholm den 21 januari 1930.

Gustav Rosén.
